

SKRIFTLIG FRÅGA TILL STATSRAÅD

Från Riksdagsförvaltningen
2022-03-29
Besvaras senast
2022-04-06 kl. 12.00

Till socialminister Lena Hallengren (S)

2021/22:1372 Rapport om den svenska pandemihanteringen

Den svenska hanteringen av coronapandemin har i en ny rapport, *Evaluation of science advice during the COVID-19 pandemic in Sweden*, från den 22 mars 2022, fått förödande kritik. I rapporten kan vi bland annat läsa följande:

1. ”Många äldre människor fick morfin istället för syrgas trots tillgängliga förråd, vilket i praktiken avslutade deras liv.”
2. ”Under våren 2020 lades många individer inte in på sjukhusen och fick inte ens någon hälsoundersökning eftersom de inte ansågs vara i riskzonen – vilket resulterade i att individer dog i hemmet trots att de försökte söka hjälp.”
3. ”Det fanns triageinstruktioner tillgängliga i Stockholmsregionen, som visade att individer med underliggande sjukdomar, BMI över 40 kg/m², äldre ålder (80+) inte skulle läggas in på intensivvårdsavdelningar, eftersom de var osannolikt att kunna återhämta sig.”
4. ”Lämplig (potentiellt livräddande) behandling avbröts utan medicinsk undersökning och utan att informera patienten eller hans/hennes familj eller fråga om lov.”
5. Det konstaterades ofta att ”de på vårdhem förväntas dö snart ändå”.
6. ”Mejlkonversationer och uttalanden från statsepidemiologen och andra visar att de åtminstone spekulerade i hur barn användes för att skaffa sig flockimmunitet, samtidigt som de offentligt hävdade att barn spelade en försumbar roll i smittspridningen och inte blev sjuka.”
7. ”Vetenskaplig metodik följdes inte av de stora figurerna i de agerande myndigheterna eller de ansvariga politikerna.”
8. ”Myndigheten saknade expertis och bortsåg ifrån vetenskapliga fakta.”
9. ”Svenska folket hölls i okunnighet om grundläggande fakta som den luftburna SARS-CoV-2-överföringen.”
10. ”Många skolor informerade inte föräldrar eller ens lärare om bekräftad överföring av covid-19 i lokalerna, inte heller rapporterade det till officiella myndigheter och uppmanade föräldrar att inte berätta om deras barn var smittade.”

I grund och botten bekräftar rapportens många citat det som undertecknad återkommande har lyft med socialministern under pandemin. Rapportens slutsats är också, milt uttryckt, ett rejält underbetyg till hanteringen som nu gjort att över 18 000 människor i Sverige har mist livet, och att ytterligare tiotusentals, kanske hundratusentals, lider av långvariga besvär.

I slutsatsen slår man fast att det svenska svaret på denna pandemi var unikt (vilket de flesta utom socialministern tycks vara överens om), samt att det präglades av ett moraliskt, etiskt och vetenskapligt ifrågasatt laissez-faire-förhållningssätt. Det lades betydligt mer vikt vid skyddet av den ”svenska bilden” och en konstlad form av frihet för friska än på att rädda och skydda liv eller på ett evidensbaserat förhållningssätt.

Någon strategi diskuterades aldrig bland alla relevanta parter och genomfördes aldrig eller kommunicerades till allmänheten. Dessutom fanns det en ovilja och oförmåga att erkänna några misslyckanden på alla statliga nivåer eller att ta något ansvar för de klart skadliga utfallen för det svenska samhället. Det gjordes till och med försök att revidera historien genom att ändra eller ta bort officiella dokument, kommunikation och webbplatser, samt genom gaslightning av allmänheten.

De inblandade svenska myndigheterna var inte självkritiska och engagerade sig inte heller i någon officiell och öppen dialog. Vidare vilseleddes allmänheten genom att man undanhöll korrekt information och till och med bidrog till att sprida vilseledande information.

En liten grupp så kallade experter med snäv disciplinär inriktning fick en oproportionerlig och oomtvistad makt i diskussionen – nationellt och internationellt. Det förekom ingen intellektuell/vetenskaplig diskussion mellan intressenter (inklusive oberoende experter från olika discipliner), och de internationella råden från WHO, ECDC och vetenskapssamfundet ignorerades och/eller misskrediterades.

Med anledning av detta vill jag fråga socialminister Lena Hallengren:

Hur ser ministern på kritiken i rapporten *Evaluation of science advice during the COVID-19 pandemic in Sweden*, från den 22 mars 2022, och i det fall ministern ser fog för självkritik, vilka åtgärder som ministern och regeringen vidtog borde ha gjorts annorlunda?

.....

Markus Wiechel (SD)

Överlämnas enligt uppdrag

Lena Lindbäck